

២១/៣

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាឧទ្ធរណ៍

តាមនាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវ

សាលាឧទ្ធរណ៍

សំណុំរឿងៈ ២២០៨/២០១១

លេខ : ៣៤៦

ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ០៨ ឆ្នាំ ២០១១

សាលាឧទ្ធរណ៍

លេខ : ២២ ក្រ.ណ សវ

ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ០៧ ឆ្នាំ ២០១២

បានបញ្ចប់ការចាត់តាំងដោយផ្ទាល់មាត់នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២។

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សា

- ឯកឧត្តម [redacted] ជាប្រធាន
- ឯកឧត្តម [redacted] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
- លោក [redacted] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

ក្រុមប្រឹក្សា

លោក [redacted]

- ដើមទោទតណៈកម្មការវត្តព្រះជីវ័ន តណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលារៀនព្រះជីវ័ន មានឈ្មោះ [redacted] សុខុម ឈ្មោះ [redacted] សន ឈ្មោះ [redacted] ឡាច ឈ្មោះ [redacted] យូម និងឈ្មោះ [redacted] សារិន។
- មានលោក [redacted] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឱ្យដើមទោទ។
- ចុងចម្លើយឈ្មោះ [redacted] សាំង កេសប្រស ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិកណ្តាល ឃុំកំពង់សឹង ស្រុកព្រះស្តេច ខេត្តព្រៃវែង។

ខ្លឹមសារនៃការទាមទារ

ដើមទោទប្តឹងសុំទាមទារដីទំហំ ១២៥៣ម៉ែត្រការ៉េ ពីចុងចម្លើយឈ្មោះ [redacted] សាំង។

អង្គហេតុ និង ចំណុចវិវាទ

ភាគីដើមទោទថា ចុងចម្លើយឈ្មោះ [redacted] សាំង បានសុំដីដែលកំពុងមានទំនាស់ពីព្រះចៅអធិការវត្តព្រះនាម [redacted] ថាវ (បច្ចុប្បន្នសុគតហើយ) ដើម្បីធ្វើស្រែចិញ្ចឹមជីវិត ហើយឈ្មោះ [redacted] សាំង នេះបានរំលោភយកដីខាងលើនេះ បំណងយកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ។

ការអះអាងរបស់ភាគី

នៅក្នុងនីតិវិធីចាត់តាំងដោយផ្ទាល់មាត់

- ដើមទោទឈ្មោះ [redacted] សុខុម ឈ្មោះ [redacted] សន ឈ្មោះ [redacted] ឡាច ឈ្មោះ [redacted] យូម និងឈ្មោះ [redacted] សារិន។
- មានលោក [redacted] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឱ្យដើមទោទ។
- ចុងចម្លើយឈ្មោះ [redacted] សាំង (វត្តមាន)

1

២១៦

ផ្លូវសម្តេចសុផារស សាលាឧទ្ធរណ៍-មហាអញ្ញការ (ទល់មុខព្រះបរមរាជវាំង ក្នុងបរិវេណក្រសួងយុត្តិធម៌)

២១៦

- លោក [REDACTED] មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឱ្យដើមចោទ ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា៖ ដំទំនាស់មានទំហំ ១២៥៣ ម៉ែតការ៉េ ដែលខ្លួនប្តឹងទាមទារពីចុងចម្លើយ ដីនេះជាដីរបស់វត្តតាំងពីមុនម្លេះ វត្តកាន់កាប់ឆ្នាំ១៩៧៩ នៅឆ្នាំ ១៩៩៥-១៩៩៦ ដីនេះមានបង្អួចរួចមកហើយ មួយបង្អួចជាកម្មសិទ្ធិរបស់វត្ត មួយបង្អួចទៀតកម្មសិទ្ធិរបស់សាលារៀន។ លោក [REDACTED] សាវ័ង បានខ្ចីដីនេះពីលោកតា [REDACTED] ថាវ អតីតអធិការវត្ត នៅឆ្នាំ១៩៧៩។ ក្រោយមកលោក [REDACTED] សាវ័ង បានរំលោភយកដីនេះ ទំហំ ១២៥៣ម៉ែតការ៉េវត្តកាន់កាប់តែម្តង ព្រោះដីនេះរដ្ឋបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវប្រគល់ឱ្យវត្ត និង សាលារៀនកាន់កាប់។ សូមក្រុមប្រឹក្សាមេត្តាសម្រេចច្រានចោលសាលាក្រមលេខៈ ១៩ យ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រៃវែង។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ [REDACTED] សាវ័ង បានថ្លែងហេតុថា៖ ខ្លួនពុំបានខ្ចីដីពីវត្តទេ គឺខ្លួនបានរស់នៅលើដីនេះតាំងពី ឆ្នាំ១៩៧៩ ម្លេះ ខ្លួនបង្កបង្កើនផលលើដីនេះរហូតមកពុំដែលដាច់។ សំណូមពរ សុំគ្រប់គ្រងដីនេះបន្តទៀត។

សំអាងហេតុ និង សេចក្តីបញ្ចប់

សាលាឧទ្ធរណ៍ យល់ឃើញថា៖

១- បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ [REDACTED] សន ឈ្មោះ [REDACTED] ហរិន ឈ្មោះ [REDACTED] យុម និងឈ្មោះ [REDACTED] សុខុម ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលាក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៩ យ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រៃវែង ត្រង់ចំណុចទាំងមូលនៃសេចក្តីសម្រេច បានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមកំណត់ច្បាប់ យោងតាមមាត្រា ២៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី សាលាឧទ្ធរណ៍ទទួលទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់។

២- តាមការអះអាងរបស់សហដើមចោទថា ដំទំនាស់ទំហំ ១២៥៣ម៉ែតការ៉េ ដែលខ្លួនប្តឹងទាមទារពីចុង ចម្លើយនេះ ជាដីរបស់សាលារៀនបឋមសិក្សាព្រះជីវ័ធំ ដែលបំបែកចេញពីប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ៣.១ ០០០៨៦០ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សាលារៀន តែការអះអាងនេះពុំមានលក្ខណៈ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ឡើយ ពីព្រោះតាមលិខិតលេខ ០៨.២០១២ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ របស់ការិយាល័យ រៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាលស្រុកព្រះស្តេច និងតាមតំណាងបង្ហាញទីតាំងដំទំនាស់រវាងនាយកសាលា រៀនបឋមសិក្សាព្រះជីវ័ធំ និងឈ្មោះ [REDACTED] សាវ័ង បង្ហាញថាដីរបស់សាលារៀនបឋមសិក្សាព្រះជីវ័ធំមានទំហំ ៤៤ ២០៦ ម៉ែតការ៉េ ដែលមានក្នុងប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ១x1 ០០២២ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧។ ឯដីរបស់ឈ្មោះ [REDACTED] សាវ័ង មានទំហំ ៣៥២៧ ម៉ែតការ៉េ ហើយដែលដីនេះ មិនស្ថិតនៅក្នុងប័ណ្ណសំគាល់ សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ ១x1 ០០២២ នេះទេ ហើយក៏ពុំជាន់គ្នាដែរ ព្រមទាំងមានដីបំបែកនៅចន្លោះកណ្តាលទៀត ផង។

ម្យ៉ាងទៀត តាមការអះអាងរបស់សហដើមចោទថា ដំទំនាស់នេះ ចុងចម្លើយបានខ្ចីពីលោកតា [REDACTED] ថាវ អតីតចៅអធិការវត្តតាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩ មកម្លេះ តែចំណុចនេះ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់ឡើយ ដោយបានអះអាងថា ខ្លួនមិនបានខ្ចីដីនេះពីលោកតា [REDACTED] ថាវ ទេ ហើយក៏ពុំមានឯកសារអ្វីបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ដែរ តែទាំងដើមចោទ និងចុងចម្លើយ បានទទួលស្គាល់ថា ចុងចម្លើយបានចូលកាន់កាប់ដំទំនាស់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មកដល់បច្ចុប្បន្នដែលចំណុច

